

PROÆMIUM.

Philosophi Patriarchæ Hereticorum Ecclesiæ puritatem perversa macularere doctrina. Sed hæresis Pelagii omnium hæreticorum venena complectitur, quæ de Philosophorum, & maxime Pythagoræ, & Zenonis Principis stoicorum fonte manarunt. a) Inter hæc haud postremum illud: Humanam sibi ad vincenda peccata, & mandata Dei facienda sufficere posse naturam, ita ut per propriam voluntatem legem Dei possit complere, sive naturaliter in corde scriptam, sive literis datam. b)

Quamvis autem iudice S. Augustino: ab auribus omnium removendus sit, & ore omnium anathematizandus, qui dicit: Sufficere hominis liberum arbitrium ad dominica præcepta implenda: & qui contendit ad non peccandum gratiæ Dei adiutorium non esse homini necessarium, sed - - humanam sufficere voluntatem; c) sunt tamen hodiernum adhuc homines

A

mines

a) S. Hieronymus Epist. ad Ctesiphontem. b) Synodus Carthaginensis Epist. synod. ad Innoc. §. XXXIX. c) S. Augustinus infra §. XL.

mines gratiæ ingrati multum tribuentes inopi, sauciæque naturæ, d) dum velut novarum inventores assertionum, & assertores inventionum, naturæ humanæ vires naturales tribuunt juri naturali servando sufficientes, hominemque propterea legem Dei servare, & sine peccato vivere posse contendunt; e) imo qui oppositum cum Ecclesia senserit, erroris publicæ damnant. f) Ita vero doctrinis variis & peregrinis abducti redigunt caput in caudam, & ancillæ cogunt famulari reginam, videlicet documentis terrenis, cælestis quod est gratiæ tribuendo naturæ, g) sicque seducti inani Philosophia volunt humana ratione intelligere, quod pia mens vivacitate fidei nititur apprehendere; h) dum vero plus exquirunt contemplando, quam capiunt, usque ad perversa dogmata erumpunt, & dum veritatis discipuli esse humiliter negligunt, magistri errorum fiunt. i)

Quum igitur: duo illa: quid natura ex Adamo contracta possit? quid gratia per Christum operetur in nobis? totius christianæ fidei fundamenta sint, k) cumque melius Dei causa agatur, dum & Creator & Salvator agnoscitur; quam si defensa velut sana, viribusque integris creatura, opitulatio salvatoris inani-

tur

d) Idem §. LIX. Not. e) S. Bernardus cit. §. XXV. f) Auðor Positionum Inaugur. infra §. XXI. g) Gregor. IX. Pp. §. CXXI. h) S. Aug. i) S. Gregor. M. §. IX. k) S. Aug. cit. §. X. & LXXIII.

tur l): sedulo proinde cavendum: ne liberum sic asseramus arbitrium, ut superba impietate ingrati Dei gratiæ videamur, m) quam nobis plurimum apostolica doctrina commendat, quæque subvenitur fragili vitiatæque naturæ. n) quam sic apparet esse vitiatam, ut hoc majoris vitii sit, non videre. o)

Quare si contra novos divini gratiæ inimicos, qui incautis novas semper ponunt tendiculas, scribere oportet, etiam quum periculum quemquam seducendi abest, p) quanto magis cavendum, magna diligentia providendum, ne per ejusmodi homines extincta dudum scandala suscitentur, & de exciso olim dogmate aliquod in Provincia nostra ejusmodi mali germen oriatur, quod non solum in radicibus crescat; sed etiam Sanctæ Ecclesiæ sobolem veneno sui odoris inficiat. q)

Et quoniam porro ridiculum foret, & satis abominabile dedecus, ut temporibus nostris vel falso insimulari sanctam Dei Ecclesiam permittamus, vel eas traditiones, quas antiquitus a Patribus nostris suscepimus, prohibitu errantium infringi patiamur: quapropter necesse est, ut eorum conatibus resistamus, & falsis eorum jaculis veritatis clypeum opponamus. Quod nos quidem opitulante superna potentia, prout valemus, agere non omittemus: nec cum oportunitas cælitus datur, contra
 A 2 illos

l) Idem §. eodem. m) Idem ibid. n) Idem §. XLII. o) Idem §. XXXV. p) Idem §. LXXIV. q) S. Leo Mag. Epist. ad Agu. Episc.

4
illos pro Ecclesia Christi tacebimus. r) Nam sicut incauta locutio in errorem pertrahit; ita indiscretum silentium eos, qui erudiri poterant, in errore derelinquit, s) imo error, cui non resistitur, approbatur, & veritas, cum non defenditur, opprimitur: t) & ideo etiam inter amicos contra veritatem nulla debet esse meticulosa, cum sit periculosa, palpatio. u)

Ceterum crises, quæ calumniis abstinēt, quemcunque demum, a summo Principe usque ad infimum contingant, prohibendæ nunquam sunt: quod cuilibet veritatis amanti volupe, atque jucundum esse debeat, si illa huic hac etiam via obveniat: x) Quid autem gloriosius, quam subjici & vinci a veritate? superet veritas volentem, nam & invitum ipsa superabit. y) Bonum ergo est homini, ut eum veritas vincat volentem, quia malum est homini, ut eum veritas vincat invitum. Nam ut ipsa vincat, necesse est, sive negantem, sive confitentem. z) Denique non vincit nisi veritas; veritatis autem victoria est charitas. aa) Quo securius vero illa triumphet, orandus est Deus, ut non pertinaciter nostra amemus, sed quæ aliquando a fratribus, & collegis nostris utiliter, & salubriter suggeruntur, si sint vera & legitima, ipsa potius nostra ducamus. bb)

CA.

r) Nicolaus I. Pp. ad Hincmar. Rhem. ceterosque Gallia Episcopos. s) S. Gregorius M. §. VI. t) Innocentius §. eodem. u) S. Bernardus Epist. 35. x) C. R. Decretum de typi libertate emanat. II. Jun. An. 1781. y) S. Aug. § CL. z) Idem Epist. I. ad Pascen. n. 29. alias Cap. 5. aa) Idem §. VIII. bb) S. Cyprianus infra §. CL.